

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Duo Nilotica vel monstra, vel spectra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

folia lapidescant. In Dodone Iouis fons cùm sit gelidus, & immer-
sus faces extinguat, si extincta admoveantur, accendit. In Ilyris
supra fontem frigidum expansæ vestes accenduntur. Iouis Ham-
monis fons interdum frigidus, noctibus feruet. In Falisco omnis aqua
pota candidos boves facit: in Bœotia amnis Melas oves nigras: Ce-
phisus ex eodem lacu profluens, albas: rursus nigras Penius, rufi-
fasq; iuxta Ilium Xanthus, unde & nomen amni. In Ponto fluvius
Astaces rigat campos, in quibus pasta nigro lacte equa gentem
alunt. In Carrinensi Hispania agro duo fontes iuxta fluunt, alter
omnia respuens, alter absorbens. Amnes retrò fluere, & nostra
vidit atas, Neronis Principis annis supremis. Hæc si naturæ sunt
opera potiùs, quàm monstra, sunt tamen mirabilia; neque
omnia seruant naturæ tenorem, cui saltem aduersum est, vt
flumina in caput reuocent liquorem, nullo terræ motu exte-
rita. Neque solita lege accidit prodigium, vt cùm Dionysius
iunior suo principatu pelleretur, mare, vno integro die, dul-
cesceret.

VIII.

In ipsis autem aquis, vel ab ipsis haud rarò vera mon-
stra proueniunt. Vt enim immania illa, & sua se vastitate,
prodentia mendacia hinc non immisceam, quæ Lucianus, in
duobus libris *verarum historiarum* recenset, ex vero notus est
S. Maclouij piscis, pro insula habitus, in quem & vectores
excenderunt, & S. Maclouio sacrificanti adfuerunt. *Mena*
Egypti præfecturam gerente, in Nilo flumine mira quadam &
inopinata apparuerunt. Nam cùm Præfectus hic in locum Egy-
pti, qui à figura elementi Delta nomen accepit, negotij causa venis-
set, maneq; ad litus accessisset, ab imo fluuio vir obstupefenda mi-
lis emerfit, facie gigantem referens, truci aspectu, coma subflaua,
canis intermixta. Mala, quales habitiorum, & ad palastra insti-
torum esse solent. Lumbi uantici, pectus validum, tergum latum,
quale herosum, brachia torosa. Porrò vsque ad naturam sese sta-
bandum præbebat: reliqua membra aqua cooperiebant. Imitaba-
tur enim virum pudentem, nolentemq; partes illas liberorum præ-
creationi idoneas spectantium oculis exponere. Huuc contemplatus
Alexandria, siue Egypti Præfectus, crebrius adiurat, vt, si qui-
dem è demonibus sit, spectatores illatos dimittat, & quiescat. Sio
aliquid

Theophyla-
tus Simocata
lib. 7. tri-
storiz Mau-
ritij Tiberij
In p. c. 16.

aliquid natura opificio productum, ne ante se subducatur, quàm omnes presentes intiendo oculos animosq; satiauerint. Rumor fuit, eum ipsum fuisse Nilum, Poetarum fabulis nobilitatum. Hoc igitur Niloticum animal (hominem enim dicere vereor) adiurationibus obligatum, diutius in aperto mansit, corpusq; videndum omnibus obiecit. Tertia hora post etiam ex undis recta emergit mulieri simile animal, quod ipse vultus femineus, glaber, item mamma, coma, qua partim in nodum collecta, partim soluta pendebant, totaq; corporis apparentis constitutio indicabant. Famina erat pulchritudine eximia: capilli nigri admodum; facies candidissima; nasus belle formatus; digiti elegantes; labia rosea. Sororiabant ubera, & papilla à recenti pubertate aliquantum prospicere, ac se se exertare videbantur. Locos autem aqua tegens ab aspectu remouebat, mysteria cubilis ab intuentium luminibus, tamquam arcanis nondum initiatorum abscondens. Praefectus igitur, & circumfusa cohors, usque ad occasum solem, spectando voluptatem capiebant. Imminente iam nocte visa illa in ima aquarum, unde extiterant, descendunt, cum se cupidè lustrantibus vocem quodammodo eripuissent; ita alium omnes admirabundi silebant. Hæc Theophylactus Simocatta, Iacobo nostro Pontano interprete: qui & mox subiungit: De animalibus Nili, humanam figuram referentibus, veteres conscripserunt. Siue autem dæmones aquatici, siue homines Nilotici, siue alia quædam animalia hæc fuerant, pro monstris certè aquarum habebantur.

Et fuerint phantasmata ista, veris tamen monstris alijs pluribus abundat aqua, &, siue magnitudinem, siue figuram, siue raritatem spectes, maximè admirandis. Vt enim taceam illa antiquiora, Bizarrus refert, in vrbe Cæta Idibus Maij An. Christi 1563. eiectum & ad littus inuentum esse non solum mole conspicuum cetum, sed etiam, ad morem Brasilorū pictissimè variegatum, non hominis penicillo, sed naturæ artificio. Cernebantur in eius lateribus plurimæ triremes velut coloribus scitissimè expressæ, cum suis remis, arboribus, antennis, velis, funibus, nautis, bellicis tormentis, inter fluctuantes undas velut impulsæ. Nonnullæ harum nauium, haud exigua magnitudine, circa ingentem quamdam triremē

IX,

Bizarr. pag.
303.

LIII 2

stabant,